

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI és VEGYES TARTALMU MEGYEI KOZLÖNY.

Megjelenik hetenkint háromszor: vasárnap, kedden (félven) és esütőirtőkön.

Hirdetések és előfizetési félévletnek s egyes számok kaphatók helyben: Muzsik és Partics könyv- és könyvnyomdájában, Schön Adolf könyvkereskedésben, Hay Sándor dohánytöszdében, valamint hirdetések s nyilvántári közlemények ugy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetői irodákban. — Egy szám 10 kr. (Féléves 5 kr.)

Szerkesztőségi iroda és kiadóhely:
Sáét-sz. csendes-utca sarkán, Hofeneder-féle házában, havón minden a lap szelvény részét illető közlemény, és előfizetési és hirdetések is küldendők
Bármenetlen levelezésnek fogadjunk s, kéziratosok nem adódnak vissza.

Szerkesztési értékezhetsi:
d. e. 11 óráig 12-ig és d. u. 3-tól 5 óráig.

ELŐFIZETÉSI DÍJ,
helyben házhoz hoztva:
Egész évre . . . 8 frt.
Fél évre . . . 4 -
Negyed évre . . . 2 -
vidékre póttár küldve:
Egész évre . . . 9 frt. — kr.
Fél évre . . . 4 - 50 kr.
Negyed évre . . . 2 - 25 kr.
Néptanulóknek helyben:
Egész évre . . . 6 frt. — kr.
Fél évre . . . 3 -
Negyed évre . . . 1 - 50 -
Néptanulóknek vidéken:
Egész évre . . . 7 frt. — kr.
Fél évre . . . 3 - 50 -
Negyed évre . . . 1 - 75 -

LAP ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁG: **MÁRTONFI KÁROLY SZEMZŐ GYULA KOZMA LÁSZLÓ.**

Hangok a megyéből

— Nyilt level Szemző István urhoz —

IV.

(Folytatás.)

Nem szándékozom, az annyira unalmas, de mégis igen költséges megye székház építészeti ügyével hosszán foglalkozni. En nemzetiemet legutolsó cikkemben eléggé kifejtettem, és ha veterán ezikkiró úr hiszi még most is, hogy a megye adozó polgárainak fél millió forintnyi megadóztatásával, nem nagyshóbertjának áldoztak: az az ő dolga, — engedje meg azonban, hogy azon állításának igazságát kétségbe vonjam, melyet a „Bácska” 66 számában a három megyeházában lakó kommunális tisztviselő k fűrdő szobáira felhozott. Eszem ágában sinosen tagadni, hogy a fűrdőszobák a kényelemre úgy, mint az egészségre igenis hasznos fényűzési ezikkék, de mégis azt merem következtetni, hogy ott, hol a városban a közkényelemre elég fűrdő helyek vannak felállítva, hivatalos helyiségben három, tisztviselőnek más zsebére külön-külön fűrdő szobát építeni, mégis kissé fényűzési pa za r l á s. De ha a szellemes ezikkiró úrnak annyira szívén fekszik a tisztviselő

egészsége fenntartására szükséges könyelem. akkor gondolom azt előbb megkivánhatná azon alsóbb rendű kint levő tisztviselőknél, kiknek lakhelyén fűrdő intézetek ninesenek, de fűrdők szintén sem olyan, hogy ezen kényelemről enzbökre gondoskodhassanak. Talán azt hiszi a ezikkiró úr, hogy ezen tisztviselő urak annyira féltett egészsége veszelvolytetve leszen, ha nem külön fűrdőházban élvezik ezen szép és kellemes, hasznos dolog, ha a magam zsebére állíthatom elő, de részem nem igen erőzném magamat teljes nyugalomban, ha ezen kényelmet azok kegyéből kellene élveznem, kik azt nem önkénytesen, hanem kényszerbehajtás után állították elő. No de ez is magán nézet az igazságos gr. Falkensteinnek egészen más nézete volt azon kényelem felől, melyet valaki más zsebére élvezhet. Engedje meg végül veterán ezikkiró úr, hogy egy utolsó kérdést legyek bátor hozzá intézni, a megye székházára vonatkozólag. Ha már a szellemes ezikkiró úr azon 1781-ik XXXI. t. cz. 32 §-ára reá erőszakolta, hogy annak intézkedése meghagyja, a politikai kormányzatnak, hogy tartozik a törvényeseknek helyiségeket adni, ugy a valószí

nűleg csak a zombori törvényszékre vonatkozhatnak, mert a Szabadka Ujvidéki szintén megyei törvényeségek tudommal nem ad helyiségeit pedig azon kerületek igazságszolgáltatása egész az új szervezésig szintén a megye hatósága közé tartozott, vagy melyik §-a szól azon törvénynek arról, hogy a megye tartozik az állami adós- tanfelügyelőségnek szintén helyiséggel? De hiába, úgy látszik, hogy ezen törvény intézkedésének csak egyedül Bácskára vagyon kihatása. Én voltam már több megyei főispánnak székhelyén, de ösztönet mondom: egyiknél sem fűrdő szobákat, sem fényűzéssel butorított lakhelyeket, hanem találatom igen is hivatalos helyiségeiken tul egyetlen elfogadó szobát. Vagy ezek egészségi állapota nem fekszik úgy a közönség szíven mint a Bácskaikaké? — Ne foglalkozunk tehát a megye széktárával, hanem menjünk által, meg azon két tárgyra, mely állítogal Veterán úr által megézfolytatott. Ugyanis én azt állítottam, hogy e megye biztonmáni többsége egy klotúrt fogadott el, mely oda irányul, hogy a többség által alkalmatlannak tartott szónok a teremből kiveretessék, mely végzés azonban fellebbezés folytán a belügy-

minister úr által megsemmisítettett Veterán úr pedig azt állítja, hogy ezen végzés való ugyan hanem azt Mártonfi Károly barátom indítványozta. En az indítványról mit sem szóltam, hanem állítottam, hogy a többség ilyen klotúrhatározatot hozott. Én nem tartottam Mártonfi Károly barátomat tévedhetlennek, azonban ezen indítvány is a maga értékére le van szállítva a „Zombor és Vidéke” szerkesztősége által. De felteszem, még azon hitelen dolgot is, hogy Veterán úr állítása való, még akkor sem lehet feltenni, legalább feltenni szabad nem volna, hogy egy bármily jeles férfiú tévedését a többség magáéva tegyen. Hibáit róvom fel végül a megye bizottsága többségének, hogy egy hazafias tisztá tót ajkú hatóság azon átiratát, hogy a magyar állam eszme ellen irányult pánszláv agitatio mikénti meggátolására ezeltott intézkedéseit hason felírással a miniszteriumnál támogatása, azon indokállással vette egyszerűen tudomásul, hogy nem akarja a nemzetiségeket ingerelni.

Ezen állításomra a szellemes toll Veterán úr azt írja „nem nagy súlyt fektet az ily megyei átiratokra,” de ha történt, úgy történt, mert a megyében ily igazgatósok nem fordulnak

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

A szépek albumába.

(Levél a szerkesztőhöz.)

Becses lapjának valamelyik mult hetti számában egy fölívást olvastam a vidéki munkátszakhoz intézve, melyben azok egyes kiválóan szép hölgyek bejelentésére kéretnek föl, hogy rájuk anyagcímás díszet képezék Ellinger albumának.

En ki szintén egyik szerény kölmunkátszárnak vallom magamat, sietek e fölívásnak eleget tenni és pedig két ököb is. Egyrészt azon megmérhetlen szeretetnél fogva, melylyel kedves szerkesztő uram és intenció iránt viszeltem, másrészt pedig a versenyen szivzetek lecsillapítása czéjából.

Mert hát a „szépek albumában” nem csak a szépek között fejtik ki a verseny, hanem azon csunyak közt is, akik öök ajánlják. Oh mennyire büszkének és boldognak érezheti magát a „Z. és V.”-nek azon szerencsés munkátszár, kinek ajánlata az első díjat viszi el.

ti, azon büszke öntudatra ébreszt, hogy ilyen drágán újszírónak a betűt még nem ízeték még soha.

De hát én előleges biztosítékot is szeretnek azon hölgyek részéről nyerni, nehogy mint az ország ünnepléjre, ignorálással forduljunk el tőlem — az ajánlatól.

Miert is ünnepleyesen fölkerem azokat a gyenge nemhez tartozó személeket, kik személyiségükben magukra ismernek, kötelességük irásban, helybelgel ellátva két hétben belül hozzám beküldeni, hogy semmi akadály nem merüljön fel nevek megismerésében.

Hát megvalya az igazat k szerkesztő ur, én a szépekézfokozat szem elött tarttás mellett első sorban és így minden képezetlen levezényeltézfokozat ajánlanék a „szépek albumába” ha egy nagyon súlyos körülmény nem akadályozna meg benne és pedig az, hogy e nő férjes.

Oh! fölőleges talán mondanom, hogy mennyire irigylem azt az ördögi ábrázott férjét, ki egy ilyen tulvilág lény birtokában van; ki annak ószin két szemében szünetlenül a mennyországot látja maga elé várszolja, ki annak ringó, selymes keblén pihentetheti sötét koponyáját, alabastrom káoszra, derült ajkaira nyomhatja foratlan szája undok bélyegét. Elég annyit konstánthatni minden szomorodott szivvel, hogy én e nő birtokában nem juthatok, és így egoismos nem ajánlhatja a „szépek albumába.”

De mégis! ha férjenek halotti bizonyítványt bár minő utón is megszerzi, vagy a válási végzést kezimhez juttatja, ugy nem fogom elmulasztani eheli ajánlatomat utólagosan beterezteszteni. Tehát rajta imádoztam!

Most pedig kezdjük meg a tényleges regisztrumot azon bajos hajadonnal, [remélem, hogy hajadon még] ki első sorban jól het konolyan számba.

Itt pedig vissza kell terelni gondolatimat a boldog gyermekkorra. Mint játszi kis angyal hely meg most is előttem duzzadt örcsákszájával, virginez, türköz szemecskével. Ha a rövidre nyírott haj helyett dús hullámos, földet seprő aranyos fűrtök azgt fejére fantáziam teremtő erője, a rövid szokvált fölcsérel hosszú turánróssal, a kis ingváltal pedig egy jól öszszertört miederrel, úgy ő réá látog egyedül átszármatva Aphrodite összes báját.

Tíz év előtt együtt játszadoztunk a honokrakásban, fenekekten lyukakat vájva bele. Akkor történt, hogy én szerencsétlenül a homok tetőjéről a meszes gödörbe estem. Már már elmerültem a mély mérs locsogó, siströgő habjában, midőn a lányka kétségbeesett sikolyal törtet hozzám és telém nyújtja bájos mentő kacsát.

Megnemkuldom, de az égési sebek eltorzított egészen arcomat. Láttam, a mint undorral futott el tőlem. Sokáig simlöttem vigasztalásomat. Mira fölépíttem, nem láttam többé, mert ölköltöztek innen. Nem tudhattam meg soha merre van. De szivem egyzserre azt üszogja, hogy közel van hozzám és hogy még szászortá istemből, mint volt akkor.

Nem képzeli aranyos szerkesztő úr, minő véghetetlen hátra kötelezem engem, ha valami uton-módon kikutatná tartózkodási helyét és elősegítené azon tervemet, hogy mit bizonyos győztes a szépek versenyén, nekem ajánlódnék életemet kezzeit. (A hozományom osztokodának esetleg.) Mondja

meg neki kérem, hogy az égési sebek nem hagyják rajtam nyomaikat és meglehetősen osmos gyermekéke fejlődtem.

De ha nem koronázna siker kutatását és nekem megkellene fosztva lennem bírhatástól, úgy ajálhatok másod sorban egy urit kisasszonyt, ki talán még szebb az előbbitől, de nincs meg benne az a nőies szendesség, mely amabban ki volt már fejlődje tíz év előtt, az a gyermekes pjkosság, az a lebilencselő előzékenység és a mi mindennél dicsebb, életelenek megmentője.

Kiváontra be is küldhetném arcmását, mert birtokában vagyok, vagy tizenkét példányunk, hanem hát egyiken görbe orronnak, e másikon kajla fölúnék, a harmadikon elhi-zottak tűnik föl és így egyik kép sem türközi vissza elragadó bajainak öszszeségét.

Oh leány, leány, mert létél fotográfus? Miert kell nekem a te eltorzult vonásaidat szemlélni? De ne kívánj engem is olyan esz-közül, mint ennaugadt, mert ha másésem sikerlétlen véledépen miatt bizonyára öszszeszűnének felépíttem úgy mint vetélytársam, ki a biztos siker reményében meghozta a legnagyobb áldozatot, levedette magát nádd. És te hogy visszártól jóságval! Az apró tejképu gyerekek — talán hízlekedésből — egy nagy kint bajszot és keekeszakállat improvizált.

Ez szűlte a meghosonlást. Vetélytársam — hálá az égnek — nincs de fájdamon — van nekem.

Hanem, ha az első díjat elnyerend a szépek versenyén, úgy — megengedném a remélhetést. Engedje meg szerkesztő úr, hogy azt, a mi most következik, előidőt arczcel irány, nehogy észrevegye pirulásonat. Mert

elő és ha Bács megye azt pártolta volna, úgy tünik fel, mintha a nemzetiségek itteni viselkedési attitűdje volt volna okot, megvalósní ezen okoskodást nem értem, és ha én is szemelkedni akarnék, azt kellene állítanom, hogy esakugyan Veterán észjárással van dolgom, mert ha Bács megye X. N. megyében előforduló és a magyar állam eszme ellen irányult mozgalom főkészereését emel, abból azt következtetni, hogy a megyei nemzetiségek viselkedése adott okon felszólalására, az mégis furcsa felragas; de még furesább felragas az, hogy midőn egy tisztán tótjaki megye, melynek magyar eleme egy százaléket sem tesz ki, fel mer szólnani a magyar állam eszme érdekében, akkor Bács megye, melynek alig 9 százaléka áll idegen polgárokból és azoknak is nagy része hazafiás érzelmeit eléggé tanúsítja azzal, hogy két általa választott szerb képviselőt a megyékből a parlamentben és ezeken egyike sem a nemzetiségek padján; Bács megye még sem mer felszólalni, nehogy ingerelje a nemzetiségeket.

Talán ezen határozat hozatalánál, Milóty és Polit szellemi lengtek előtűntek. Valótlan volt-e ezen állításom szerkesztő úr? vagy melyik volt a megyei adminisztráció köréből felhozott pont. Veterán úr megezfolt volna én legalább azt kibetízni nem tudom.

(Vége köv.)

Országos hírek.

aug. 30-án.

Kozma Sándor kir. főjegyzés visszárkelt, a fővárosba miután hivatalos körútján megvizsgálta a szabadtűz, zombori, panosvai, újvidéki, fehértemplomi és aradi stb. k. ügyészeket s fogházakat és hivatalnak vezetését újból átvette.

A király Arádon. Aug. 29. megérkezett a király Arádra. Ezrekre menő néptömeg várta a pályaudvarra. A fogadtatás után újból kocsi a városba indult, a városbanál leszárt és a részve berendezett lakosztályba ment. Nyolcz fél órakor a felső és a hadgyakorlatok szünetre indult hol teljes megelégedéssel fejezte ki a katonaság mozdulatot felett. Ot órakor véte kezdett a felvonás az udvari előtérbe. A szinkron díszelőadás tartott. A következő nap folytatódta a gyakorlatok. — **A közösiség költészetes előnyozatának végleges meghatározása** szeptember végéig valószínűleg a Budapesten a Felső-é elnökei alatt tartan-

dó közös miniszter-tanácskozásban fog megtörténni.

Görgey rehabilitációja ügyében a „Budapesti 1848—49-iki honvédegyeslet” aug. 31-én, vasárnap délután 4 órakor Bács megye Kisebél tanácskozás terebén közgyűlést tartott. A gyűlés a Görgey letele rehabilitációs mozgalommal szemben egyszer s mindenkorra szíves mértékkel szolgáló határozatot hozott.

A királyi elhatározta, hogy szeptember 18-án Becsől Bruckba utazik, készen volt a é város közlebe 19-én tartandó katonai hadgyakorlatokon, és hogy 20-án jelen legyen az algeri vasút ünnepélyes megnyitáson.

A harmincezer forintos postalópis ügyében az elegendi vizsgálat semmi olyan terhelő mozzanatot nem tudott kideríteni, hogy ebból a posta kártérítési kötelezettség megállapító lenne, a károsodás lelett tehát az osztrák és magyar pénzügyminiszterium között tárgyalás. Ez ügyből kifolyólag két hivatalnok és három szolga az állampolgársági felügyelet vizsgálat alatt áll. A vizsgálatot a pénzügyminiszteriumból kiküldött biztos vezeti.

Egyvölög.

A virágúrsú bosszúja. Últanában bedobták a „Uttadimé” című nap szerkesztőcsöknek összes adatait, mert az újság főkészere merre vonni az udinei virágúrsú leányok erőnyességét. A zavarások csak akkor csendűltek le, a mikor a lap újból teljesen visszavonta közlöset. — **A jav töltes is art.** A fővárosban koncentrált IV. hadosztály gyakorlaton, a csatározás közben az ellenség több katonája megsebesült jellehet jav töltenyei voltak a fegyverek megöltöve. A megsebesült katonák kitalására azonban abba hagyták a lövöldözést s a parancsnokok összegyűltek, hogy a szerencsétleneket okát kiderítsék. Felöltöztettek néhány töltes s benak a papir foltás mellett megnehány olom darabot is találtak. A vizsgálat eddig semmi eredményre nem jutott, de annyi bizonyos, hogy a töltesek a szertárból kerültek ki s a helyveket az arzenál legelső töltesek ment. — **Eliopták a város kiváltságosok lelett.** Kisebél 8 000 lakost számláló orosz városának összesen két utcái lampára volt, egyik a piacon, a másik pedig a moszkvai hídon, s az utóbbit valaki ellopotta. A város atyai értekezletet tartottak az új lampa beszerzése tárgyában. Az indívány azonban megbukott „mert — mint egy városatya mondta — az új lampa is az eljebinek sorsára jutna.” — **Moltke grof** tábornagya bejeitetés nélkül szokott Ragatzba menni s ilyenkor beéri azzal a szobával, a mi épön van. Idén a családjeg ebédje mellett kapott lakást. Ezen urak és hölgyek ektelen lármát csaptak. Moltke csöndet kért s többször kopogtatott az ajtón. De hába: „Moltke nyernét csatakat, de a mi szónok be nem fogtatta szót!” — **Káitja egy szájós na.** — **Ródsul sikerült tréfa.** Egy Bécshez közeli faluban a napokban X. hárr meglátogatta barátját dr. Z. ki a furdó szállójában lakik, a szóbát úresen találja, de az óra és a pénztárca ott hevert az asztalon. „Majd megantartak én csodolom magában a bura, nyitott ajtó mellett itt hány a pénzemet meg az oradat.” Ezzel zsebre

akkarta venni a emillett tárgyakat. Ebben a pillanatban nyílik az ajtó és egy ismeretlen úr lép be, a ki nem valami szelíd hangon kérdezte a barát, hogy barát az ő tudtán kívül szóbát változtatott. Az ismeretlen úr kárta eszett. Az előszóval megdöglő szótvelet jó ismerte a barát s így aztán ma gyarazatoka került a dolog. De az ismeretlen úr azért még most is nyilván van a barát.

Furcsa végrendelet. Hastingsesztérbe néhány nap előtt egy Vör Károly nevű kereskedő halt meg, ki összes, tekintélyes vagyonát József Krisztna s annak egy részét szász Máriára hagyta. A végrendelet hála szótan rendel, hogy senki se nyúljon addig, a hagyatékhoz, míg az általa megnevezett örökösök nem jelenkeznek.

Gonosz vendég. Német Katalin 23 éves hajadon srinokozta adta elő a rendszénel, hogy sem pénzre, sem lakása mindezt szolgálattól elbocsátott betegesége miatt. A rendszérel tehát átjelle elszállította a szegény leányt. Másnap egy ember panaszra megy, hogy a megelőző nap egy leány ellopotta 18 frjtát tőle. Az udvaron keresztül megye Német Katalinban felismerte a toleányt, a kit azonnal le is tartóztattak.

Megdicserit gyilkos. Buvikócsy Matyás agyonlötötte Jankovits Gergely nevű parasztot az utczán. A lógival közszé előjárósága, mint illetőségi hatóság ekkor erkölcsi bizonyítványt állított ki agyilkosnak, mely okiratban a közszé tanács egyhangú határozata folytán, az egész közszé legmelyebb hálaját fejezi ki a gyilkosnak, mert a közszé egy vezedelmes gazembertől megszabadította. Az okirat jelenté továbbá, hogy a közszé a gyilkosságot megmepelto s végül meg egysezer megdicserítve a gyilkost, kérte a törvénytseket, hogy a vádlottat helyezze szabadlábra. A zimonyi bíróság azonban a megdicserít gyilkost két év börtönre ítélte.

Hírek.

A tud. akadémia önközése fölkerte Gyón Vilmos és Vidni Károlyt, hogy a tudományos intézetet a Tóth Kálmán bejai emlektáblánnapelleny képviselők. Az ünnepély szeptember 21-én tartatik s a városnagyan készül rá. Csak a diszhangverseny ötletleg minenek még tisztázta ban, mert Odri Lehel és Allaga Géza, kik mint bajaiak, közreműködni szándékoztak, az opera há megnyitása miatt nem kaplathak engedélyt e kirándulásra.

Vass János adótiszt 417 forint végleg nyugalmba helyeztetett, és f. e. sept. 1-től nyugdíjjal utólagos havi részletekben kapja.

Baja város törvényhatósági bizottsága vasárnap rendkívüli közgyűlést tartott, melynekzevelten tárgyát Drescher Ede polgármester lemondása képezte. Jankovits Antal főispán melez szavazkán melletta Drescher Ede mellett, mire a közgyűlés el. Ivánovits Pál indítványára a töltesleg kereste fel a polgármestert s bizalmának kijelentése mellett fölkerte lemondásának visszavételére. Drescher Ede a bizalom előtt meghajolva, alkálisan megmaradt.

Hymen. Leh Pál verházi kath. iskolára derék tanítója aug. 26-án vezette otlárköz Doroszlón Admóvits Mihály kedves leányát. Emma kisasszonyt.

Az újverházi épülő templom tornyára e hó 26-án tüztek fel a keresztet nagy ünnepélyességgel. A templomot Haynald Lajos, kalcsai érsek-bíbornok o emineuciai építette, s a munkában már annyira haladtak, hogy az még ez év őszén készen lesz.

Üjvidéken szeptember 5-én a kereskedelem és ipar terjesztésére két osztályt maán. Ipar és kereskedelmi iskola nyitattik meg.

Az újvidéki Zastava a szerb egyházi kongresszus összehívását sürgeti. A kongresszusú költések, melyeknek ponton behatárolású szintén függ a szerb egyházzal összejövetelre, pontosan folynak be, úgy hogy az oszre a szükséges pénz együtt lesz; akkor azután az eparchialis székupnák (egyházyűkezetek) gyök kezlik az ügyet, s legyek rája, hogy a szerb nép által váruvartó egyházi kongresszus — székösön a jövő tavaszig — végre valahára gyűlés össze, a tömörked elintézésre van tömörked iskolai ügyek lebonyolítására és érdemleges eldöntésére. A Zastava cirkviója elvárja a szerb püspököktől, hogy szintén közre fognak működni a kongresszus összehívásának ügyében, s a nép előtt igazolni fogják, hogy az egyházzal s a néppel valóban törődnek. A kongresszus a szerb népre nézve az a testület, mely nemzeti önállóságot az egyház és iskola autonómiajának terén biztosítja; nemzeti kulturahaladásának legfőbb tényezője és orgánusa. A szerb nép az egyházi terén előfor-

duló bajainak orvoslását tehát a szerb nemzeti egyházi kongresszust reményli.

Hatalozás. Lakatos Gergely, Hecsenberger Sándor zenekarának kitűnő primása utónap délután 3 órakor igen rövid szünetbe tért alhunyt.

Szabaddá város körgyűlése utának a vitására 20 000 forint szavazott meg pótlólag erre az esztendőre.

Üjvidéken, az aug. 30-án tartott tiszti közgyűlésen Péczy Pótvics István tábornok 49 szavattal választott meg polgármesterré, Relovanovits ellenében, ki 36 szavattal nyert. Megválasztottak meg: Balta Emléi város főkapitányok, Jozits György alkaptánvauk, Schreiber Antal főjegyzök, Admóvits Mihály ügyvezök, Mészáros Gábor, Petter József és Tassul Ferencz tárnoknokoknak, Bala Inro és Sztratimirovitj Vlada ir vaszeki állókönök, Szalay Lajos ügyvezök, Pohlt Péter fő. Kuzler Inro alkonyvezöknek, Brizza Adam adósözöknek, Lemnau Károly, Dusek Victor és Tapovitsa Sörgi ellenoroknek. Városi forvosnak választott meg dr. Jozits Mladen, kerületi orvosokká az I. és II. város részben dr. Ofner Mór, a III. és IV. városrészben dr. Ognyanovits Ill.

A bajai sikkesztő főnökök esete fölé a B—p ezeket írja: „A bajai pénzügyi bizottság terhelten ekövetett nagymérvű sikkesztés ügyében a kiküldött bizottság megröbbsora konstatalta mar az sikkesztők özöngyűségait, de a pénzügyi kormányzat az ügyet azzal szándékozik befolytani, hogy a vitkes polgármestert elcsapja, a dolgot pedig avonhalaltatja.”

Új-Verbász a Schuller Ábrám lemondása következtében megüresült tanári állomásra hatan pályáztak. A szóköbök közül iskolaszki tanács Pterfi Mihályt választotta meg, ki eddig Monjovits György szabadföld birtokos úral volt alkalmazva mint nevelő.

Csöd. Goldberger Bernát és tása ellen csödt. Borók Zsigmond, főmeg. Büroghy Gyula, béj. sept. 30. Vestein Miksa ellen csödt. Orsai Vilmos, főmeg. Reiner Lajos, béj. sept. 17. Szabadka.

Arverés. Nagy Zsigmond 2464 frba b. ingatl. szagt. 16. Baján.

Tolvajlás követtetett el aug. 25-én Veprovacron, Urmair Vendett ottani lakónak három lovát s összes löszerszármat ellopok. A ház, a tudósít szerint, meghaladja az 1200 frtot. A nevezett gazdának már február hóban szintén hasonló tolvajlásnak esék áldozatul. A tettest még eddig nem sikerült elcsipni.

Felirat szerkesztő és kiadó-laptulajnos:
MÜLLER GYULA.

A bezdáni utcában fekvő Kulcsics-féle ház, mely 8 szoba, konyha és éléskamarából áll, a hozzá tartozó konyha-kerttel és alsó épülettel együtt, egészen vagy részre oszta f. é. november hó 1-től egy, vagy több évre bérbe adatik. Bővebbet a tulajdonosnő: Kulcsics Dévai Etelka úrhöl.ynél.

hát nekem — csupán önnök szugom meg — egy szobaciczus is nagyon tetszik. Itt szögél a szomszédban. Viszonyok még igen zsenge. Onnan származik, hogy a napokban, midőn gorgindnyé vitt a piacra, eken szölitottam meg:

— Ugyan giambom, hogy volt ez a szép dinnye?

— Tizenhárom krajczár — válaszola ő suttogó hangon, lüheg kelletel, elháó ajkak kál, sóvár pillantással, bóditó mosolyal.

Ez a mosolya elragadtott ésszem. Hogy je meg kérem, hogy olyan furesen állapított be jtetit, hogy már már komoly szándékokat kezdtem táplálni az én ducineim iránt.

De hát megvaron gondoltam — mi kiérdemli a jury ítéletét és fölfüggesztést addig a boldogittatást. Haha! a nekül is boldogultak!

Volt aztán egy hölgyem, a kitől szós kérszint lényekért kerem. O azonban csak azon költésselel igerte meg, ha fölkioldom, a „szépek albuma.” Meggerttem neki és talán épen ez az oka annak, hogy lékiismerettel épen nem ajánlhatom, hogy lékiismerettel épen nem ajánlhatom, hogy léki-

És most fejezzük be méltón, a tárgy komolyagságát illelen szépségajánlatunkkal. A kit végül elintézt, azt már máshonnan kellett lopnom, mert a fonékkal kiaknáztam teljesen az itt létezett beantéek sorozatát.

És mit gondol, honnan loptam ezt az egyet? Éppen önköt!

Igen az önk városát ekesíti tulváji bajait. Olyan benyomást tesz az emberre első látás alkalmával is, hogy mehetlenül ratyvája lesz és el van ragadtatva a dícsérgélt, ha labayumát eskölngha.

Oh én megvágyok róla gyözöde szerkesztő ur, ha több szabad rjege lenne, ön is hatalmas szerelmes lenne belé.

És hogyan ismerkedtem meg vele? Legkönyvőbb udvarlaga mutatott be neki. De nem is mulasztotta el fölembre szüni, hogy számoljak eltemmel, ha émleren töl halászni legdögabó kúcsót.

Mar most nem tudom, hogy elhárítsam előle, de hogy én el lettem halászva általa, annyi bizonyos.

A mint észrevettem, bemutatója nevé akarja tenni, de ha késlekednek számdékán a jövő évi orsz. kiállításig, úgy bizonyosan az elvö veszem, mert hogy az övé lesz az elő vészem, az majdcsak ket-égtelen.

Ha levelém jócsajáról és szépségéről nem is, de ajánlatomról teljesen megvágyok gyözöde. Ok fogjak a kaméla képeit a „szépségek albumának” virágoktrédfájában.

Flamingo.